

ÎNCHEIERE

17 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Nicolae Craiu

examinând cererea Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la strămutarea cauzei la o altă instanță egală în grad,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de către Sergiu Furdui împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea parțială a actului administrativ, restabilirea și asigurarea dreptului la reputație profesională și a dreptului la promovare în funcție prevăzut de art.123 alin.(1) din Constituție și art.14 alin.(1) din Legea cu privire la statutul judecătorului încălcat prin actul administrativ,

c o n s t a t ă:

La 21 octombrie 2020, Sergiu Furdui a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea hotărârii nr.262/22 din 22 septembrie 2020 în partea ce-l vizează, anularea hotărârii nr.262/22 din 22 septembrie 2020 în partea ce se referă la anunțarea concursului pentru suplinirea a 4 (patru) posturi vacante de judecător al Curții Supreme de Justiție, restabilirea și asigurarea dreptului la reputație profesională și a dreptului la promovare în funcție prevăzut de art.123 alin.(1) din Constituție și art.14 alin.(1) din Legea cu privire la statutul judecătorului încălcat prin hotărârea menționată.

La 26 ianuarie 2021 Consiliul Superior al Magistraturii a depus la Curtea de Apel Chișinău, cerere prin care a solicitat strămutarea cauzei la altă instanță egală în grad cu Curtea de Apel Chișinău.

Întru argumentarea cererii a invocat că reclamantul Sergiu Furdui, care a înaintat prezenta acțiune, activează în prezent în funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău, fiind numit în funcția dată, prin transfer, prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 448-VII din 28 decembrie 2012.

S-a menționat că în circumstanțele expuse există temeuri de strămutare a prezentei cauze la o altă instanță de același grad, or, nepărtinirea judecătorilor Curții de Apel Chișinău care examinează cauza ar putea fi știrbită de calitatea participanților la proces, în special al reclamantului Sergiu Furdui, care ar putea influența direct

și/sau indirect votul exprimat la adoptarea unei eventuale hotărâri, datorită funcției pe care o exercită și a relațiilor de colegialitate.

Examinând temeiurile invocate de către Consiliul Superior al Magistraturii privind existența presupuselor circumstanțe ce ar afecta imparțialitatea judecătorilor Curții de Apel Chișinău și ar genera necesitatea strămutării cauzei la o altă instanță egală în grad, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată netemeinicia acestora și necesitatea respingerii cererii de strămutare a cauzei, din motivele ce urmează.

În corespundere cu dispozițiile art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În conformitate cu art. 191 alin. (3) din Codul administrativ, Curtea de Apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Articolul 198 din Codul administrativ enumeră exhaustiv la alin. (3) temeiurile strămutării unei cauze în contencios administrativ de la o instanță la alta.

Astfel, în temeiul normei date, instanța ierarhic superioară decide, printr-o încheiere nesusceptibilă de recurs, strămutarea acțiunii în contencios administrativ la o altă instanță de judecată dacă instanța competentă nu poate adopta o hotărâre:

a) când, din motivul recuzării sau abținerii unui sau mai multor judecători ori din alte motive întemeiate, substituirea judecătorilor devine imposibilă;

b) când, din cauza unor circumstanțe excepționale, nu poate funcționa o perioadă îndelungată.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide ca fiind neîntemeiat și lipsit de suport argumentul Consiliului Superior al Magistraturii precum că nepărtinirea judecătorilor Curții de Apel Chișinău ar putea fi știrbită de calitatea reclamantului, care activează în funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău. Or, prin prisma normei imperative de la art. 198, alin. (3), lit. a) din Codul administrativ, dosarul poate fi strămutat la o altă instanță egală în grad dacă este imposibilă formarea unui complet de judecată care să examineze cauza, din motivul recuzării sau abținerii unuia sau mai multor judecători.

La acest capitol, Colegiul consideră oportun de a învedera că conform art. 2.5 din Principiile de la Bangalore, judecătorul se va abține să soluționeze orice dosar pe care constată că nu îl va putea judeca într-o manieră imparțială sau în care unui observator rezonabil i s-ar putea părea că judecătorul nu este capabil să judece imparțial. Printre astfel de cazuri, fără însă ca înșiruirea să fie completă, se numără următoarele: cazul în care judecătorul are o predispoziție sau o prejudecată efectivă cu privire la una dintre părți sau în care judecătorul cunoaște personal fapte relevante pentru proces; cazul în care, anterior, judecătorul a avut calitatea de avocat sau a fost audiat ca martor în acel dosar; cazul în care judecătorul sau un membru al familiei sale are un interes economic în rezultatul procesului.

Pentru a se pronunța asupra netemeinicii cererii de strămutare, Colegiul opinează imperioasă analiza celor invocate prin prisma jurisprudenței relevante a Curții Europene a Drepturilor Omului.

De remarcat este că, în jurisprudența sa constată, Curtea face distincție între o abordare subiectivă, adică încercarea de a constata convingerea personală sau interesul unui judecător într-o anumită cauză, și o abordare obiectivă, adică determinarea dacă el a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în acest sens (a se vedea *Piersack v. Belgium*, din 1 octombrie 1982 și *Grievies v. the United Kingdom*).

În ceea ce privește al doilea test, atunci când testul se aplică unui complet de judecători, aceasta înseamnă că este necesar de a stabili dacă, pe lângă comportamentul personal al oricăruia dintre membrii aceluși complet, există fapte care pot fi stabilite și care pot trezi dubii în ceea ce privește imparțialitatea. În această privință, chiar aparențele pot avea o anumită importanță (a se vedea *Tocono și Profesorii Prometeiști c. Moldovei*, *Castillo Algar v. Spain* și *Morel v. France*). Atunci când se hotărăște dacă într-o anumită cauză există motive legitime de a bănuși că un complet nu este imparțial, punctul de vedere al celor care pretind că acesta nu este imparțial este important, dar nu decisiv. Ceea ce este decisiv este dacă această bănușială poate fi obiectiv justificată (a se vedea *Ferrantelli and Santangelo v. Italy* și *Wettstein v. Switzerland*).

În cauza *Micallef împotriva Maltei*, Curtea a constatat că imparțialitatea trebuie evaluată potrivit unui demers subiectiv, ținându-se seama de convingerea personală și comportamentul judecătorului, adică dacă acesta a demonstrat părtinire sau prejudecăți personale în cauză și unui demers obiectiv, care constă în a stabili dacă instanța a oferit, în special prin compunerea sa, suficiente garanții pentru a exclude orice îndoială legitimă cu privire la imparțialitatea sa.

Una din garanțiile de imparțialitate este publicitatea atât a procesului de constituire a completelor de judecată, care este plasată pe pagina web a Curții de Apel Chișinău, cât și a desfășurării procesului de judecată, cu respectarea drepturilor unui proces echitabil, inter alia dreptul de a recuza judecători sau după caz de a se abține de la judecată.

În speță, însă, participanții la proces nu au recuzat vreun judecător care participă la examinarea prezentei cauze. Iar, judecătorii care au constatat existența circumstanțelor ce ar pune la îndoială obiectivitatea acestora la examinarea cauzei au declarat abținere de la judecarea acesteia.

În această ordine de idei, motivele formulate și invocate de către Consiliul Superior al Magistraturii întru susținerea cererii de strămutare a cauzei nu pot fi încadrate în niciun temei prevăzut la art. 198 alin. (3) din Codul administrativ, fapt ce impune necesitatea respingerii cererii, ca fiind neîntemeiată.

Subsecvent, Colegiul remarcă alt motiv de netemeinicie a cererii cu privire la strămutarea cauzei, care rezultă din prevederile imperative ale art. 191 alin. (3) din Codul administrativ.

În acest sens urmează a fi reiterat că revendicările formulate în prezenta acțiune sunt înaintate primordial împotriva Consiliului Superior al Magistraturii și rezidă din activitatea administrativă a acestuia.

Respectiv, prin prisma art. 191 alin. (3) din Codul administrativ, Curtea de Apel Chișinău deține competență exclusivă, care nu poate fi transmisă altor instanțe, la

soluționarea în primă instanță a cauzelor în contencios administrativ înaintate împotriva acțiunilor Consiliului Superior al Magistraturii.

La acest aspect sunt imperioase și prevederile art. 197 din Codul administrativ, care garantează că nimeni nu poate fi lipsit de dreptul judecării procesului de către instanța în a cărei competență este dată prin lege cauza, cu excepțiile expres stabilite de lege.

Drept urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție învederează că nu este în drept de a substitui voința imperativă a legislatorului, materializată în conținutul normelor de procedură administrativă, în vederea satisfacerii unei cereri lipsite de temeinicie, din motivul înțelegerii greșite de către solicitant a prevederilor legale.

Din considerentele expuse supra și întru respectarea unui proces echitabil înfăptuit de către un tribunal investit de lege, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia respingerii cererii Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la strămutarea cauzei la altă instanță egală în grad cu Curtea de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 191, alin. (3), art. 197, art. 198. alin. (3) și art. 230 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge cererea Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la strămutarea la altă instanță egală în grad cu Curtea de Apel Chișinău a cauzei de contencios administrativ, la acțiunea înaintată de către Sergiu Furdui împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea parțială a actului administrativ, restabilirea și asigurarea dreptului la reputație profesională și a dreptului la promovare în funcție prevăzut de art.123 alin.(1) din Constituție și art.14 alin.(1) din Legea cu privire la statutul judecătorului încălcat prin actul administrativ.

Cauza de contencios administrativ intentată de către Sergiu Furdui împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea parțială a actului administrativ, restabilirea și asigurarea dreptului la reputație profesională și a dreptului la promovare în funcție prevăzut de art.123 alin.(1) din Constituție și art.14 alin.(1) din Legea cu privire la statutul judecătorului încălcat prin actul administrativ, se restituie Curții de Apel Chișinău, care este competentă să examineze în prima instanță prezenta acțiune.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Victor Burduh

Nicolae Craiu